

Tekstmateriaal Toelatingsproef LUCA Drama 2024

Inhoud

- A/ Monologen
 - 1/ WACHTER–(ORESTEIA,DEROOVERS)–p.1
 - 2/ KLYTAIMNESTRA–(HETVERHAALVANORESTES,AESCHYLUS/VERT.GERARD KOOLSCHIJN) – p. 3
 - 3/ Mater – Femke Van der Steen–p.5
 - 4/ Russischeopening–uitWolokolamskerchaussee1(HeinerMüller,vertalingMarcel Otten) –p. 6
 - 5/ UitOthellovanShakespeare–p.8
 - 6/ Uit ‘Fruit Persen’ RASHIF EL KAOUI–p.9
 - 7/ monoloog van DOUNIA MAHAMMED–p.10
- B/ Dialoog–p.12
- C/ Vragen(eenverzameling)uitPolaroids&HappyEndingsvanAdriaanvanAken–p.14

A/ Monologen

1/ WACHTER – (ORESTEIA, DE ROOVERS)

Elke nacht de hele nacht,
Twaalf maanden lang, dertien manen
Hebben jullie me gadeslagen hier op deze toren—
Gebonden aan het dak van dit paleis
Als een hond.

Het is tijd om me te verlossen.
Ik heb lang genoeg gestaard in deze duisternis Naar
wat nooit verschijnt.

Ik ben de sterrenbeelden beu— En
de maan, die komt en gaat—
Vermoeiend, als kijken naar de zee
Vanaf een sterfbed. Als kijken naar het tij Ik
ben de hemelen beu, de duisternis beu.

Dat ene licht waarop ik wacht komt maar niet.
Misschien komt het nooit—
Een lichtbaken als een lopend vuur
Dat het nieuws verstuurt uit Troje—
'Zege! Na tien jaar, Zege!'
Dat ene woord waar Klytaimnestra op hoopt. Koningin
Klytaimnestra—die een mannenhart draagt In een
vrouwenlichaam,

Ik sta op, doorweekt door dauw.
Ik wandel wat, om mijn pijnen te verplaatsen. Ik
ga liggen—de pijnen wennen minder.

Geen dromen. Geen slaap. Alleen maar angst— Angst als
een harde homp van indigestie
Hier, hoog in mijn buik—iets ziedends. Zingen
is goed tegen angst,
Maar als ik begin, begint het huilen. Ik
huil. Het is niet binnen te houden.

Alles is veranderd in dit paleis.
Vroeger,
De rechtmatige koning, orde, veiligheid, pracht, Een
pracht die het hart verhief—
Het is allemaal weg.

Waar kwam dat licht vandaan?
Daar beneden, dicht bij wat de horizon moet zijn. Een
vuur.
Breng de koningin op de hoogte—
Het is het baken.
Het flakkert op. Het schudt zijn hoorns. Troje
is gevallen.
De koning komt naar huis.
Agamemnon komt eraan. Troje is gevallen.

De koningin kan zich nu verheugen
En ik zal als eerste dansen—Troje is gevallen. De
goden hebben onze meester gezegend. Laat ze
vooral de koning veilig thuis brengen. Laat ik me
aan zijn voeten werpen

En dan—wat er dan zal volgen,
Daar denk ik beter niet aan.
Alleen de fundamenten van dit huis Kunnen
dat verhaal vertellen.

2/ KLYTAIMNESTRA – (HET VERHAAL VAN ORESTES, AESCHYLUS/VERT. GERARD KOOLSCHIJK)

Ik bid tot geen enkele god meer.
Ik weet
als geen ander
dat de goden afstandelijk zijn;
ze hebben andere zaken aan hun hoofd.
Ze bekommeren zich
om menselijke verlangens en capriolen zoals
ik me bekommer
om de bladeren van een boom. Ik
weet dat die bladeren er zijn,
verdorren, teruggroeien en verdorren, zoals
er mensen komen,
leven
en dan worden vervangen door
andere zoals zij.
Ik kan niets uitrichten om ze te helpen of
te voorkomen dat ze verdorren.
Ik bemoei me niet met hun verlangens.

De overeenkomst was simpel,
althans dat geloofde hij,
of dat geloofden zijn troepen.
Dood het onschuldige meisje
in ruil voor een gunstige windrichting.
Beneem haar het leven,
zet het mes in haar vlees
om te bewerkstelligen dat ze nooit meer een kamer zal binnenkomen of 's
ochtends zal ontwaken.
Beroof de wereld van haar charme.
En als beloning zouden de goden zorgen voor een wind die
haar vader welgevallig was
op de dag dat hij de wind in de zeilen moest hebben.

Ik zou hier nu willen staan lachen.
Hoor me gniffelen
en dan schateren van plezier bij
het idee
dat de goden mijn man hebben laten zegevieren in de strijd, dat ze
inspiratie vormden
van alle plannen die hij uitwerkte en
van elke zet die hij deed,
dat ze zijn stuurse buien in de ochtend kende en
de vreemde, onnozele opgewektheid
die hij 's avonds kon tentoonspreiden,
dat ze zijn smeekbeden aanhoorden en
die bespraken in hun godenhuizen, en dat
ze de moord op mijn dochter
goedkeurend
gadesloegen.

De goden hebben hun eigen,
onaardse
aangelegenheden,
waar wij ons geen voorstelling van kunnen maken. Ze
weten amper dat we bestaan.
Als ze ons konden horen,
zou dat zijn
als het zachte geruis van de wind in de bomen, een
geritsel in de verte
dat nu en dan klinkt.

De stervenden worden aan hun lot overgelaten.
Niemand helpt hen,
niemand heeft oog voor hen.

Ze zijn vertrokken,
de wezens die vroeger toezicht hielden op
de dood.
Ze zijn verdwenen
en zullen niet terugkomen.

3/ Patrizia –Uit Push up 1–3 (Roland Schimmelfennig, vertaling Jan van Dyck)

Ik glij binnen in het bureau van Kramer en laat de deur op een kier. Ik sta in het donker in het onbekende bureau aan het venster en ik kijk naar de lichten van de stad. Als Kramer nu binnenkomt word ik waarschijnlijk ontslagen. Op staande voet ontslagen. Ik heb niets verloren in Kramer zijn kantoor, niets te zoeken.

Achter mijn rug gaat de deur open –ik zie het aan de gele lichtstreep op het tapijt– en ze gaat terug dicht, maar ik draai me niet om. Hij doet het licht niet aan. Hij staat vlak achter mij, ik voel zijn adem. Ik weet dat hij het is. Robert. Ik weet het. Hij legt zijn handen om mijn middel. Hij draait mij naar zich toe, en we kussen elkaar. Hij duwt mij tegen het vensterglas en schuift mijn kleedje omhoog. We hebben seks. Ongelooflijk hevige seks.

Korte pauze

En daarna zijn we weer naar het feestje gegaan –hebben niks meer tegen elkaar gezegd – hebben ons tussen het volk gemengd. Als afgesproken. Maar we hebben niks afgesproken.

Korte pauze

We hadden geen afspraak. Eigenlijk wilde ik hem de volgende dag op zijn bureau opbellen, maar –

Korte pauze

Ik heb hem niet opgebeld. Niet omdat ik hem niet wilde bellen, natuurlijk wilde ik hem bellen, maar ik dacht, het is beter, dat hij naar mij belt. Op zich heb ik er geen probleem mee om de eerste stap te zetten –dus–

Korte pauze

Noch in mijn job, noch met mannen. Maar hier ging het over iets anders. Het ging hier om meer. Dat hier was –

Korte pauze

Dat hier was te belangrijk.

Korte pauze

En daarom kon ik hem dus niet opbellen. Dat zou niet goed geweest zijn. Dat zou al direct faliekant geweest zijn, daar ben ik ook nu nog altijd van overtuigd. Ik wilde niet, dat hij de indruk had, dat ik het nodig had. Dat ik het, al was het maar een beetje, nodig had–

Er was helemaal geen aanleiding, om hem te laten weten dat hij mij kon hebben. Het ging erom, hem ondubbelzinnig te laten weten, dat ik ben, zoals hij is. Zoals hij, van dezelfde klasse, alleen op een ander gebied. Creatief, groot prestatievermogen. Hard, als het moet: ik heb op dit moment, begin dertig, een functie die anderen in heel hun carrière nooit zullen bereiken. We leken zodanig op elkaar– wij hoorden gewoon samen. En daarom belde ik hem niet.

Korte pauze

Maar ik probeerde hem min of meer toevallig tegen te komen. Ik stond op de uitkijk naar hem, in de parking, de lobby, bij de liften, in de kantine, of na het werk in een van de kleinere Italiaanse restaurantjes in de buurt. Daar waar iedereen naartoe gaat.

Korte pauze

Ik probeerde te ontdekken wanneer hij aankwam, en wanneer hij vertrok, maar ik kwam hem nooit tegen. En hij liet niks van zich horen.

Korte pauze

Ik was vermoedelijk voor hem een korte affaire geweest. Misschien deed hij zoiets wel meer. Ik liet hem waarschijnlijk koud. Waarschijnlijk dacht hij er niet eens meer aan.

Korte pauze Ik

werd woedend.

Korte pauze

Ik werd woedend, omdat hij niet begreep met wie hij hier te doen had. Hij belde niet op. Ik was het hem niet waard. En daarvoor zou ik hem straffen. Wat zeg ik, straffen –vernietigen. Ik wilde hem kapotmaken. Kapot.

Korte pauze

E toch zocht ik naar hem: in de lobby, op de parking, in de kantine, in de kleine Italiaanse restaurantjes om de hoek. Maar hij was er niet.

Korte pauze

En dan kwam Kramer naar mij toe en vond dat het tijd werd voor een nieuwe spot; en of ik zijn nieuwe topman al had ontmoet: Robert –

Hij zei dat ik met Robert contact moest opnemen. Dat zou voor ons beiden ongetwijfeld interessant zijn.

4/ Mater – Femke Van der Steen

De zotte oude vrouw met kraaienpootjes vroeg gekke vragen aan haar spiegel. Toen ze klein was vroeg ze: ‘Spiegel, waarom ben ik bang in het donker? Waarom heb ik zo vaak het gevoel dat verslonden zal worden?’ En haar spiegel antwoordde:

‘Omdat je reden hebt om bang te zijn.

Je bent klein. Je zal verdwalen in het donker.’

En dus werd ze groot. Gigantisch. Met een ronde buik en billen die plek voor twee innamen.

En nu, merkte ze, was zij het die een schaduw maakte.

En ze begon iets te herkennen in het donker, of misschien was het het donker zelf

En ze ging op zoek naar haar eigen donkerte, de plekken waar het pijn deed, de plekken die dingen wouden, en wel nu, de plekken die dingen diep wisten.

Ze ademde diep, vanuit haar buik en ademde de verhalen uit die ze nooit had geloofd. De

verhalen die nooit écht over haar waren gegaan.

Ze zwoer ze voor altijd van zich af.

En op heilige momenten ontwapende ze zichzelf, legde ze haar dikke pantser af, ging ze op zoek naar de sterkte in haar kwetsbaarheid. Dan was ze zacht, vlezig en doordringbaar. Dan suste ze haar schaamte en twijfels. Zette ze haar volle vette benen en ronde bekken in het zekere van het ‘nog niet weten’, of het ‘nooit helemaal

weten’ of het ‘eigenlijk nooit iets echt met zekerheid kunnen weten en dat misschien ook niet hoeven’. En dan keek ze, met haar kraaien poten, vol hoop en verwondering. Met een respect die je liefde zou kunnen noemen. Met nieuws gierigheid, nederigheid, met een langzame herkenning. In haar nietigheid vond ze een allesomvattende ruimte, waar zij deel van mocht zijn, zou zijn, was. En ze keek. En ooh en aah. Ze haastte zich niet naar woorden en de woorden die niet pasten verving ze door nieuwe, grappigere, die moeilijker serieus te nemen waren. Ze liet zichzelf bewogen worden, danste met de dingen mee. En deed geen poging meer om objectief te zijn.

En als het moest brulde ze, als een verwend klein paardenmeisje, als de aarde die openbarst, als een blaadje dat de grond raakt, als wolken die water worden, als vrouwen die (eindelijk) klaarkomen, als deeltjes die gescheiden worden, als sterren die botsen; als toen, die ene keer, helemaal in het begin van het begin: toen alles donker was en stil en niets en toen, ineens, alles. En dan weer niks.

En de zotte oude vrouwen lachten, ‘Wie is er bang?’

5/ Uit Othello van Shakespeare

Wat, wat, ontrouw aan mij?

Wat merkte ik van haar stiekeme geilheid?

Ik zag het niet, ik dacht er niet aan, het deed me niks. Ik sliep, was vrij en vrolijk. Ik

vond Cassio's kussen niet op haar lippen.

Hij die bestolen is en niet weet dat hij iets mist, zeg

hem niks, want hij is niet bestolen.

Ik zou blij zijn als het volledige leger,

voetvolk en al, van haar zoete lijf geproefd had, zolang ik er niets van wist. Maar nu, voor altijd

vaarwel rust in mijn hoofd, vaarwel tevredenheid, vaarwel bepluimde troepen en machtige oorlogen,

die van ambitie een deugd maken! O vaarwel, vaarwel hinnikende paarden en schrille trompetten,

trots, pracht en praal van de glorieuze oorlog! Vaarwel, alles wat Othello was, is weg.

Schurk, zorg dat je zeker bent dat je kan bewijzen dat mijn geliefde een hoer is, Zorg

dat je zeker bent. Geef me het zichtbare bewijs,

of op de waarde van mijn onsterfelijke ziel, zweer ik: je was beter als een hond geboren dan dat je

mijn opgewekte woede moet sussen!

Laat het me zien –of bewijs het zo dat er geen haken of ogen aanzitten waar twijfel zich aan kan vasthaken, of smee om je leven!

Als je haar belastert, en mij foltert,

bid dan nooit meer. Vergeet je geweten,

doe daden die de hemel doen wenen, de hele wereld verbaasd doen staan, want niks kan je aan de verdoemenis toevoegen dat erger is dan dit.

Op de hele wereld,

Ik denk dat mijn vrouw eerlijk is, ik denk dat ze het niet is. Ik

denk dat jij oprecht bent, ik denk dat je het niet bent.

Ik heb bewijs nodig. Haar naam is nu besmeurd en zwart, net

als mijn gezicht. Al moet het met touwen of messen,

vergif of vuur, of verdrinken in een rivier. Ik zal het niet verdragen. Had ik maar duidelijkheid!

6/ Uit 'Fruit Persen' RASHIF EL KAOUJ

Persen, persen, persen, persen, persen; ik was niet te stoppen. Ik perste mij voorbij Grieken, Colombianen, Japanners, maar ja, die moeten het sowieso meer hebben van hun techniek, Finnen. En ik maar persen, persen, persen, persen.

Tot ik opeens in de finale stond. Dat was echt ongelooflijk. Niemand had dat zien aankomen dat ik als achttienjarige snotter al die toppers had voorbij gestoken. Dus ik stond daar in de finale en mijn tegenstander was een Rus Stakanov. En ik besepte toen... wow, hier ben ik niet klaar voor, dit is te veel. Stakanov was echt twee meter hoog, armen als boomstronken, alleziéén arm toch... En ik wist dit wordt moeilijk. Maar ik ga mij niet laten kennen!

Er wordt afgeteld, Stakanov en ik kijken elkaar aan... en we beginnen. Ik perste als een motherfucker. De ene appelsien na de andere. Persen, persen, persen, persen... Ik keek naar Stakanov en die deed in één haal gewoon een hele sinaasappel ineens. Die waren niet in twee gesneden, met brute kracht perste Stakanov de appelsienen in één keer uit. Maar ik ging door, persen, persen, persen.

En ineens... krak... mijn schouder schiet uit de kom. Het is gedaan. Einde toernooi. Maar ik dacht, nee. Rashif, ge hebt hier zo lang voor getraind, niet zo. Verliezen is niet erg, maar niet op deze manier. En toen heb ik iets gedaan waar ik mij tot op de dag van vandaag nog voor schaam. In plaats van een sinaasappel, neem ik een citroen. Ik leg aan en doe dat net dat ietsje schuiner dan zou mogen. En met mijn goede arm druk ik met al mijn kracht... het sap spuit eruit en spettert in de ogen van Stakanov! Die brult als een gewonde beer. Chaos alom...

Om een lang verhaal kort te maken. Ik ben toen gediskwalificeerd. Dat was zo'n beetje de fin de carrière voor mij. Dus ben ik maar in het theater gegaan.

7/ Salut Copain – DOUNIA MAHAMMED

Er is een man zoek. Hij wordt gezocht.
De man was zelf op zoek toen hij verdween.
Aangezien hij plots verdween weten we niet veel over hem. Niets.
Of ja, hij zoekt iets en hij wordt gezocht
door wie hij wordt gezocht, weten we niet precies.
Hij heeft geen haar.
Zijn ogen, daar scheelt iets mee.
Zijn oren zouden flaporen geweest zijn, maar hoe dat nu juist zit weet niemand. Een
neus heeft hij ook niet echt.
Over zijn mond zwijgen we liever.

Hij zag er een beetje zo uit: *toont man*

Verder wil ik het liever niet meer over hem hebben.

Ik wou – om te beginnen wou ik beginnen.
Nee, om te beginnen wou ik beginnen met een vraag:
Gaat het? Hoe gaat het?
Het gaat over iets dat ook heel belangrijk is. Belangrijker zelfs dan die katten.
Nu ben ik hier weer met mijn k(h)at – vanalles op mijn papier dat ik zou doen in het
begin, en dan dacht ik dat is onzin en heb ik het in stukjes gescheurd, mijn papier. Maar
nu sta ik hier over die katten te praten, dat was ook niet helemaal de bedoeling.
Wie weet willen jullie dat niet, dat ik over katten praat.
Misschien willen jullie helemaal niet luisteren naar iets
en wouden jullie gewoon een tijd stil zijn. Dat kan.
Want ik ging iets onder woorden brengen, maar ik kan ook iets (z)onder woorden brengen.
We kunnen spreken en luisteren.
Of zwijgen, dat kunnen we ook, zwijgen en luisteren.
Of ik kan zwijgen.
Als jullie iets willen zeggen of proberen... Of niets zeggen.
De vraag is wat we willen.
Of als ik mijn vingers in mijn oren moet steken om iets dat jullie even onder elkaar –

Dat kunnen we doen. Het plan met de vingers!
Iedereen die nu in stilte wil luisteren naar gezwijg, mag zijn vinger –
De anderen mogen ook hun vinger in de lucht steken, maar bij voorkeur nu even niet, want dat
zou voor verwarring zorgen.
Wacht, dat is misschien niet eerlijk.

Iedereen die gewoon zomaar zijn vinger in de lucht wil steken,
zijn vinger of iets anders, een ander lichaams...ding –

Nee, dat is omslachtig.

Iedereen mag sowieso altijd zomaar vingers in de lucht steken,
het zou ook moeten lukken dat iemand nu juist nu op dit moment de noodzaak voelt om zijn
vinger – ik wil ook niet zo vaak per se, absoluut mijn vingers ergens inst– Laten we meteen
overgaan naar het plan: Alle vingers die stil...le lucht...

Laten we gewoon een minuut stilte houden, dat kan nooit kwaad.

B/ Dialoog

Dialoog uit 'Closer' (Patrick Marber--- eigen vertaling)

http://www.script---o---rama.com/movie_scripts/closer---movie---transcript.html

Larry: Wat? Er is iets. Zeg het. Ga je bij me weg?

Anna: Ja.

Larry: Waarom?

Anna: Thomas. Ik zie hem graag.

Larry: Sinds wanneer zijn jullie weer samen?

Anna: Sinds mijn tentoonstelling vorig jaar.....Ik walg van mezelf.

Larry: Je bent fenomenaal. En zo slim! Waarom ben je eigenlijk met mij getrouwd?

Anna: Ik zag Thomas niet meer, OK? Ik wou dat het werkte tussen jou en mij.

Larry: Maar, we waren toch gelukkig.... Of niet?... Ga je bij hem wonen?

Anna: Je kan hier blijven als je wilt.

Larry: Die spullen hier interesseren mij niet.
 Waarom heb je het niet direct gezegd toen ik binnenkwam?

Anna: Ik was bang.

Larry: Wat voor iemand denk je dat ik ben?

Anna: Ik ben al eerder geslagen geweest.

Larry: Niet door mij.... En, is hij goed?...

Anna: Doe dat niet...

Larry: Geef antwoord. Is hij goed?

Anna: Ja.

Larry: Beter dan ik?

Anna: Anders.

Larry: Beter?

Anna: Tederder.

Larry: Wat betekent dat?

Anna: Je weet wat dat betekent..... Het spijt mij, jij bent....

Larry: Zeg het niet! Zeg verdomme niet: "Jij bent te goed voor mij." Dat is waar maar zeg het niet...
Je maakt de fout van je leven! Heb je mij eigenlijk ooit graag gezien?

Anna: Ja. Dat moet je geloven. Echt.

Larry: Heb je het hier gedaan?

Anna: Nee.

Larry : Waarom niet?

Anna: Verdomme, waarom is de seks zo belangrijk?

Larry: Omdat ik een fucking neanderthaler ben.
Heb je het hier gedaan ja of nee?

Anna: Ja, we hebben het hier gedaan.

Larry: Waar? Antwoord!

Anna: Daar. En het was ... Heerlijk! Hoor je me? Heerlijk! Heerlijk!

Larry: Dat is de juiste houding. Bedankt. Echt. Bedankt voor je eerlijkheid.
Trap het af. Nu. Bitch

uit Polaroids & Happy Endings van Adriaan van Aken

Vragen (een verzameling)

1. Je sterft. Je geheugen wordt gewist. Je mag één herinnering bewaren. Eén herinnering aan aarde. Welke zou dat dan zijn?
2. Kan je je een moment herinneren dat je iets (raars of ongelooflijks) meemaakte waarvan je toen dacht: 'dit kan echt geen toeval zijn? Zo ja: wat? (vraag naar het stukje magie in eenieders leven)
3. Ten oorlog of tevrede(n): wat kies je en waarom?
4. Hou je van 'mensen'?
5. Beschouw jij jezelf als 'een burger met hoop'?
6. Wat was volgens jou het absolute hoogtepunt van de menselijke beschaving? (1/2)
7. Wat was volgens jou het absolute dieptepunt van de menselijke beschaving? (2/2)
8. Wat kan je beter dan anderen? (voor overdreven bescheiden mensen: wat kan je 'doorgaans' beter dan anderen?) En wat kan je 'doorgaans' minder goed dan anderen?
9. Waar ben je bang voor?
10. Beschouw jij jezelf als 'een uniek individu'? Zo ja, wanneer ben je dat naar jouw gevoel geworden?
11. Waar zou je willen zijn / wat zou je aan het doen willen zijn op het moment dat de wereld vergaat?
12. De wereld vergaat maar jij blijft bestaan. Welk product uit onze moderne beschaving ga je het meest missen?
13. Stel: je beschikt over drie kogels (én een flinke portie meedogenloosheid). Wie schiet je neer?
14. Heb je een droom die jou het meest is bijgebleven? Hoe gaat die ongeveer?
15. Heb jij ooit iets gedaan dat toen in de omstandigheden niet paste?
16. Wat houdt je bezig op dit ogenblik? (1/3)
17. Wat overheerst je leven qua tijdsbesteding? (2/3)
18. Wat overheerst je leven inhoudelijk, qua intensiteit? (3/3)
19. Wil je kinderen? Zo ja, wat is het belangrijkste dat je hen zou willen meegeven?
20. Aan wie zou jij welke vraag graag eens willen stellen?
21. Verlang je naar 'verandering'? (1/3)
22. Zo ja, weet je hoe je die tot stand moet brengen? (2/3)
23. Zo nee, als je het zou weten, zou je dan de moed hebben om die veranderingen ook uit te voeren? (3/3)
24. Wat (niet 'wie' maar 'wat') zou je graag willen zijn als je niet was wat je bent? (bv. een Sint-Bernardshond, een washandje, een fietsketting, een hert om iets mee in de muur te kloppen,...)

25. Hoe voel je je in de supermarkt?
26. Heb jij soms het gevoel dat er op een dag écht hard gewerkt zal moeten worden?
27. Wat is je 'favoriete' oorlog (uit de recente geschiedenis) en waarom?
28. Als je op straat een bedelaar passeert, wat doe je dan doorgaans?
29. Heb jij soms het gevoel dat je gemanipuleerd wordt? Zo ja, door wat of wie?
30. Welke factoren (wiskundige term) bepalen je geluk?
31. Hoe stel je je de dood voor?
32. Waar heb je spijt van?
33. Welk onderdeel / welke gebeurtenis van het stuk wereldgeschiedenis dat jij hebt meegemaakt had je echt niet willen missen?
34. Hoeveel tijd spendeer jij per dag gemiddeld aan het vluchten voor en/of bezweren van je angsten? En in hoeverre beschouw je al dat gevluht en bezweer als geslaagd?
35. Denk je er soms aan om op de vlucht te gaan? (concreet, zoals in Amerikaanse roadmovies) En zo ja, met wie en waarnaartoe?
36. Wie (niet 'wat' maar 'wie') zou je graag willen zijn als je niet was wie je bent? (bv. Elvis Presley, een goede kok, Napoleon, je buurmeisje, je vader,...)
37. Wat zie je jezelf in de nabije toekomst doen? (wonen, werken,...) (1/3)
38. Is dat ook wat je zou willen? (2/3)
39. Zo ja, wil je dat voor de rest van je leven? (3/3)
40. In hoeverre ben je nog bezig met de realisatie van je oude droom (coureur, piloot, germanist of groentenboer worden)? Zo ja. Hoe komt dat, denk je? Zo nee. Hoe komt dat, denk je?
41. Ieder mens, hoe jong ook, heeft al een heuse carrière achter de rug, school- en beroepsgewijs. Hoe zit de jouwe zo ongeveer in mekaar?
42. Aan welke van je dagdagelijkse handelingen beleef je doorgaans het meest plezier?
43. Met welke van je dagdagelijkse gewoontes en handelingen jaag je je medemensen (huisgenoten, collega's,...) het vaakst of makkelijkst de kast op?
44. Hoeveel procent van je persoonlijkheid ligt al vast en hoeveel procent kan je nog veranderen, denk je?
45. Bezit je dingen waarvan je echt niet kan hebben dat andere mensen er (met hun lompe poten) aanzitten?
46. Waarin geloof je? (1/2)
47. Waarin mogen wij nog geloven? (2/2)
48. Ja of nee: heb je het gevoel dat je in je leven al iets geleerd hebt? (1/2)
49. Wat dan bijvoorbeeld? (2/2)

50. Stel dat extreem-rechts aan de macht komt in jouw land. Wat zou er dan veranderen, denk je? (1/2)
51. Stel dat extreem-rechts aan de macht komt in jouw land. Wat voor invloed zou dat hebben op jouw persoonlijk leven? (2/2)
52. Op welke leeftijd was je het meest 'zuiver'?
53. Waarom zingen vogels?
54. Waar denk je aan als je de maan ziet?
55. Als je jezelf zou ontmoeten op pakweg een feestje of op café, zou het dan klikken, denk je? (1/2)
56. Als anderen je voor het eerst tegenkomen op pakweg een feestje of op café, wat denk je dan dat ze zoal van je denken? (2/2)
57. Som eens een vijftal redenen op waarom onze maatschappij / het tijdvak waar wij in leven zo fantastisch is!
58. Wat is de beste beslissing die je ooit gemaakt hebt? (dus niet iets wat je overkwam, maar iets dat je zelf gekozen hebt)
59. Zijn er ziektes of aandoeningen (psychisch of fysiek) waarvan je vindt dat ze bij je passen? (1/2)
60. Als je jezelf een ziekte zou moeten aandoen (psychisch of fysiek), welke zou dat dan zijn? (2/2)
61. Wat is je favoriete zithouding en wat vertelt die over jou?
62. Als je met een waarschuwbord om je hals zou moeten lopen, welke waarschuwing zou daar dan opstaan?
63. Hou je van boterhammen? Waarom (niet)? Welk broodbeleg is onmisbaar bij de aanmaak van een geslaagde boterham?
64. Je omringt je met allerlei spullen. Waarom is dat?
65. Wat als alle mensen elkaar op een dag allemaal écht willen leren kennen?
66. Door wie wordt je het liefst de godganse dag in het oog gehouden? Door je buurvrouw die een vooringenomen roddelwif is van je kan niet meer of door een resem discreet opgestelde camera's en microfoons?
67. Kan je je voorstellen dat je land / de maatschappij op een dag compleet ineenstort? Zo ja, hoe ziet je dat dan? Zo nee, hoe zie je dat dan?
68. Ben je bang voor 'de toekomst'?
69. Een oude volkswijsheid zegt dat je zo oud bent als je jezelf voelt. Wat is jouw werkelijke leeftijd?
70. Wanneer / op welke manier / waarom zijn wij, mensen, 'mens' geworden?
71. Mooi of meedogenloos: wat kies je en waarom?
72. Trots of troost: wat kies je en waarom?
73. Als je aan een quizprogramma zou meedoen, en je mocht zelf de quizthema's bepalen, wat zouden dan jouw keuzethema's zijn? (vraag naar je specialiteiten op kennisgebied)

74. Tot welke doelgroep(en) denk jij, met jouw consumptiegedrag, (zoal) te behoren?
75. Wat is volgens jou de belangrijkste uitvinding van de twintigste / eenentwintigste eeuw?
76. Wat zou jouw belangrijkste programmapunt zijn als je een politieke partij zou oprichten?
77. Kan je je, los van vooruitgangen in technologie, mode, etc, een voorstelling maken van de toekomst? Hoe ziet die eruit?
78. Waar zullen mensen binnen duizend jaar aan terugdenken als ze aan onze eeuw denken?
79. Veranderen boeken / films / etc. je leven? Is er een boek / een film / etc. dat / die je leven veranderd heeft?
80. Heb je ooit in een situatie verkeerd waarvan je na afloop dacht: verdomme, ik had dat of dat moeten zeggen of dat of dat moeten doen? Zo ja, vertel.
81. Leg een lijst aan (een top 5 bv.) van je favoriete dingen hier op aarde. (opgelet: 'muziek' of 'vrienden' of 'eten' zijn geen goede antwoorden, wel dat ene specifieke nummer of gerecht of die ene specifieke persoon omwille van enzoverder enzovoort...)
82. Als je een moment in je leven een time-out had mogen nemen, welk moment zou dat dan zijn? (vraag naar een foto, of beter: een stilstaand beeld, iets dat gevangen wordt en kort daarna weer losgelaten) of Mocht het kunnen, welk moment in je leven zou je dan een tweede keer willen beleven?
83. Wat is jouw beste jeugdherinnering?
84. Heb je ooit een (kwalijk) geval van heimwee meegemaakt? Vertel er ons alles over!
85. Hoe drink je je koffie? En wat vertelt dat over jou?
86. Waarmee word je het liefst van al gecompimenteerd?
87. Ben je bang om complimenten te krijgen? Waarom (niet)?
88. Som je fysieke kwaaltjes op. Vanboven te beginnen.
89. Je sterft. Je mag de film van je leven compleet bewaren. Je krijgt de kans om één herinnering te wissen. Welke zou dat dan zijn?
90. 'Redden wat er te redden' valt of 'na ons het verval'?
91. Wat is het meest betekenisvolle dat je de afgelopen dag hebt gedaan? (1/3)
92. Wat is het meest betekenisvolle dat je de afgelopen maand hebt gedaan? (2/3)
93. Wat is het meest betekenisvolle dat je het afgelopen jaar hebt gedaan? (3/3)
94. Hoe voel je je / gedraag je je op feestjes waar je niemand kent? (1/2)
95. Wat is je favoriete gesprekstema op dergelijke feestjes? (2/2)
96. Wat is je favoriete gesprekstema?
97. Aan welke van jouw persoonlijke eigenschappen zou een potentiële werkgever het meest hebben, denk je?

98. Ben je ooit van huis weggelopen? En waar ben je toen naartoe gegaan?
99. Stel je voor dat je leefde met de zekerheid dat de gelukkigste momenten in je leven reeds gepasseerd zijn en je van nu af alleen nog verveling, ziekte en aftakeling te wachten staan, hoe zou je je dan voelen?
100. En tot slot nog een vraag over de liefde: wat is het verschil tussen beffen, baffen en boffen?